

[Finansministeren.]

Så kommer vi til det kommende finansår, 1957—58. Der har jeg både i min fremsættelsestale og nu her fra talerstolen for det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gentaget opstillingen, hvorefter der udover finansieringen af folkepensionen skulle kunne opnås omkring 75 mill. kr., medens man, hvis man ville fastholde overskuddet, skulle op på omkring 100 mill. kr. Det var det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard betegnede som lidt tyndt, og jeg ser gerne, at man når længere. Jeg har også udtrykkeligt gjort opmærksom på, at i de 65 mill. kr. er kun medtaget de forslag til varige besparelser, der er opstillet, og som der skulle være et vist håb om at opnå tilslutning til. Der er en række punkter, hvor der kan opnås flere besparelser. Der er de igangværende undersøgelser. Der er endelig de nye forslag, som jeg efterlyser, og så er der for det tredje et punkt — jeg tror, det var det ukendte x, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kaldte det — nemlig militærudgifterne. Dette ukendte x, som får betydning for, hvormed der opnås i besparelser både i 1957—58 og 1958—59, er naturligvis afgørende for, hvor højt man kommer op.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mener, at det kan vi tage beslutning om nu. Jeg har ment — og det har naturligvis gjort, at hele min opstilling er blevet noget usikker på dette punkt — at det var rimeligt at tage hensyn til de besparelser på forsvarsudgifterne for indeværende år, som der var opnået tilslutning til i finansudvalget fra alle partier, medens det med hensyn til den kommende tid for mig måtte være rimeligt at afvente resultatet af arbejdet i det forsvarspolitiske udvalg. Jeg har, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, andetsteds givet udtryk for, at jeg ikke ventede, at resultatet blev mange gange 50 mill. kr. Jeg synes, det er sådan en fin formulering, der, om jeg så må sige, begrænser beløbets størrelse, så at tankerne ikke skal driste sig altfor langt ud med hensyn til, hvad der kan findes på dette punkt.

Ja, jeg skal ikke forlænge diskussionen. Jeg må fastholde, at der blev stillet to krav til mig i betænkningen fra udvalget om folkepensionsforslaget. Det ene var, at

jeg skulle fremsætte et lovforslag som det, der er til behandling her i dag, det andet var, at jeg skulle give en redegørelse for den finansielle situation, og den har jeg givet. Jeg må altså mene, at disse krav er opfyldt. Jeg forstår, at man vil forhandle videre om folkepensionen. Det vil vi naturligvis også fra regeringens side, men jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at der er god tid, tværtom. Skal det nås inden denne måneds udgang, og det skal det, haster det.

Bundvad: Jeg skal gøre bemærkninger til to af de ærede ordførere, først til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, der mente, at vi efterhånden havde fået det hele opstillet så indviklet, at det var svært at overse. Jeg er klar over, at efterhånden som de mange skitseforslag er kommet frem, kan det være svært at følge, men det må vi jo klare, inden vi kommer frem til tredje behandling af folkepensionsforslaget. Så skal det stå klart, hvilke ændringer der skal gennemføres.

Det ærede medlem mente, at vi burde ændre lidt på betegnelserne. Han mente, at den indtægtsbestemte folkepension skulle hedde alderspension, og mindstebeløbet skulle kaldes folkepension. (*Poul Møller:* Var det ikke omvendt?). Ja, det er netop det spørgsmål, jeg vil rejse, og det ikke var mere berettiget at vende navnene om, hvis vi overhovedet skal lave om på det. Forholdet er jo det, at den indtægtsbestemte aldersrente er den, som den allerstørste del af befolkningen vil få, når de bliver gamle, og det ville være mest logisk, hvis vi skal lave om på det, at kalde denne folkepension, medens mindstebeløbet, der kun kan ydes til dem, der er endnu ældre, vel bør hedde alderspension. Men det kan vi jo snakke om, når vi kommer i udvalget.

Ellers vil jeg gerne gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, der mente, at folkepensionen ikke behøver at blive gennemført nu, og som fremsatte en række bemærkninger, der skulle vise, at det aldeles ikke hastede, fordi folkepensionen først skulle træde i kraft den 1. oktober 1957. Samtidig talte det ærede medlem om, at vi skulle skaffe pengene, før vi brugte dem. Det ærede medlem ved, at folkepensionsbidraget skal opkræves allerede fra 1. april